

110 feinen ohmaki. ion
I. A. Graf

B. 191.

Q. F. F. Q. S.
DE

30

LUBECENSIBUS, EXTRA LUBECAM,
DOCTORUM THEOLOGIÆ
DIGNITATE CONSPICUIS,
EPISTOLA,

QUA

VIRO MAXIME REVERENDO, PRÆCLARISSIMO
ET DOCTISSIMO,

HENRICO JACOBO
SIVERS,

LUBECENSI,

SACRÆ REGIÆ MAJESTATI SVECIÆ A SA-
CRIS, ECCLESIARUM IN TIUSTIA BOREALI PRÆPOSI-
TO ET PASTORI IN TRYSERUM, HANNAES ET
FOGELWIK PERINSIGNITER MERITO,

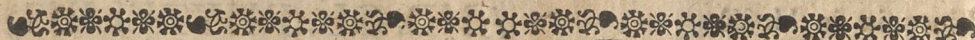
DOCTORIS THEOLOGIÆ

AXIOMA,

AB ACADEMIA GRYPHICA d. XIX OCTOBRIS A. MDCCLVI
IMPETRATUM, GRATULATUR

JOH. HENR. A SEELEN,

SS. THEOL. LIC. ET GYMN. LUBEC. RECTOR.

LINCOPIÆ,

TYPIS GABRIELIS BIÖRCKEGREN.

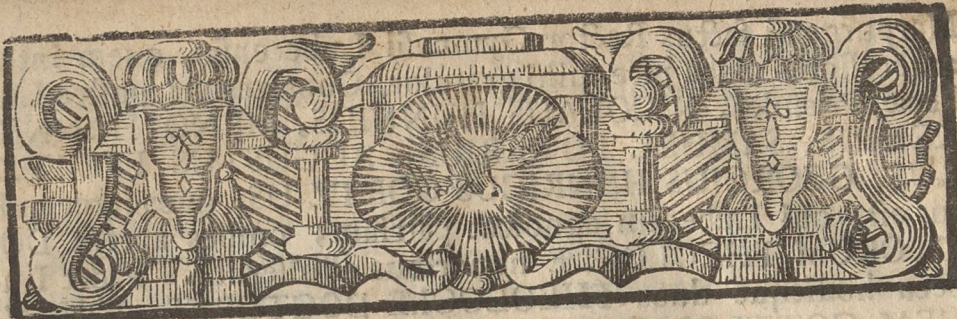
435

ESt tuus A SEELEN, fateor, LUBECA, coruscus
 Phosphorus antiquæ solque jubarque Scholæ.
 Magnum etenim vastæ doctrinæ, vindice pennâ,
 Nomen, Teutonicus quâ patet orbis, habet.
 Ulteriusque ad nos, gelidas trans Balthidos undas,
 Transiit illustris fama decora VIRI.
 Tot dedit A SEELEN tot & est monumenta daturus
 Ingenii mirâ fertilitate styli,
 Dum superest, ut eum vixdum superaverit alter,
 Quod mea visuros Bibliotheca docet.
 Laudo VIRUM gnavum; multum est laudandus & inde,
 Quum procul invidiâ laudet abunde alios.
 Ceu facit heic, cum Theiologos solitâ arte recenset,
 Quos LUBECA dedit, Indigenasque suos.
 Inter eos quia TE, mihi Dilectissime SIWERS,
 Magnificâ mactum non nisi laude, refert.
 Et laudanti & laudato præconia macrô hoc
 Carmine decrepitus debita præsto lubens.

Lincopiæ in Musæo
 Iphis Nonis Martiis
 Anni CIO. IOCC. LVII.

AND. OL. RHYZELIUS,
 S. S. Th. Doct. & Episc. Lincop.

* * * * * *
* * *
* * *

Ummis in sanctiori disciplina honoribus Tibi,
VIR MAXIME REVERENDE, in celeberrima
Academia Gryphiswaldensi, ob inchoatum sæ-
culum quartum jubilante, honorifice insigni-
to, lubens acclamo antiquum illud: QUOD
FELIX FAUSTUMQUE SIT! Nihil sane non, quod prospe-
ritatem parit, incolunitatem conciliat, cum iisdem candide
cupio conjunctum, eo majori Tuo decore affectus lætitia,
quo præstantiorem Te olim habui auditorem, ingenio, quod
Numen dedit benignissimum, felicissimo tam recte, tamque
eximie usum, ut ejus, laudanda stipati industria, ope emerse-
ris, arduaque egregie administrare potueris munia, Scriptis
quoque, eruditionis testibus, nomen Tibi in orbe erudito
comparare. Hujus rei fructum capit in primis Svecia, cui Te
concessit patria, cujus utriusque laudem una cum propria, ex
voto amplificas. Unde fecisti solo natali gaudium nuntio, quo
istud dignitatem Tibi collatam percepit. Auges itaque nume-
rum eorum, quos Lubeca quidem produxit, in exteris autem
oris DOCTORUM THEOLOGIÆ axiomate experta est insi-
gnes. Non caruit quidem Lubeca viris, quos hic titulus con-
decoravit; sed omnes huc usque extra eam nati, in hanc urbem
aliunde fuerunt allecti. Primus, quem habuit Theologiæ Lu-
theranæ Doctorem, fuit OTTO GUALTPERIUS, Rotenbur-
go-Hassus, e Professore Græcæ & Hebrææ Lingvæ in Academia
Mar-

Marpurgensi factus Rector Gymnasii Lubecensis, quem inter antecessores meos jure mihi gratulor. Contigerunt postea Lubecæ Præfules, NICOLAUS HUNNIUS, MENO HANNENIUS, SAMUEL POMARIUS, AUGUSTUS PFEIFFERUS, GEORGIUS HENRICUS GOETZIUS, quos inter nullus est, qui Lubecam agnoscat patriam; omnes autem DOCTORUM THEOLOGIÆ honoribus effulserunt. Videt Lubeca hodieque duos THEOLOGIÆ DOCTORES, JOHANNEM GOTTLOB CARPZOVIUM, Superintendentem, ac JOHANNEM HERMANNUM BECKERUM, Pastorem Marianum, quorum ille Dresdæ, hic Rostochii lucem primam aspexit. Omnes hi vixerunt hodieque vivunt intra mœnia Lubecensia. Extra eadem plures conspecti sunt Theologiæ Doctores, quos Lubeca quidem ratione nativitatis adepta est filios; aliis autem locis, valde ipsi idcirco obstructis, munerum sacrorum gerendorum causa concessit. Venerandam horum societatem cum Tu, VIR PRÆCLARISSIME, nuper amplificares, in memoriam illos revocare incipiebam, deque iisdem breviter recensendis capiebam consilium, non eo fine, ut claros Tibi cives notos redderem (horum enim Te esse ignarum, nunquam mihi persuadere potui); sed ut uno intueri posses conspectu *Lubecenses, extra Lubecam Doctorum Theologiæ dignitate conspicuos*, quorum coronam Tu solus hodie repræsentas. Horum tantum non omnium vitas, merita & scripta cum in *Athenis Lubecensibus* commemoraverim, non opus erit, de illis denuo copiose agere, perpauca eos, & munera, quibus laudabiliter functi sunt, honoris causa nominasse, sufficiet. Indicem itaque modo, non pleniore commentarios, polliceor, etsi non negem suppleri posse ea, quæ in *Athenis Lubecensibus* scripsi; quem vero laborem cum hac vice exantlare nequeam, alii is occasione, si DEUS illam dederit, erit reservandus. Serie, quam alphabetum suppeditat, uti placebit.

BARTOLDUS BOTSACCUS,

Ecclesiastes primum Gieffensis, deinde Superintendens Brunsvi-

vicensis, porro apud Hafnienses Eccles. Teuton. Pastor, Theologiae Professor publicus & Concilii sanctioris, quod Consistorium appellatur, membrum.

HENRICUS DÜRKOP,

Præco sacer initio in patria Jacobæus, deinceps in metropoli Danica, quæ Hafnia est, cœtus sanctioris Teutonici Pastor, nec non Catecheseos Professor, Regia auctoritate constitutus.

JOHANNES FISCHER,

Antistes primum Sulzbacensis, deinde Generalis per Livoniam Superintendens, supremi Consistorii Præses, & Academiæ Dorpatensis Pro-Cancellarius.

ADOLPHUS WILHELMUS von GOHREN,

Consistorii Saxo-Isenacensis primum Assessor, deinde Superintendens Glauchensis, tandem Pastor Hamburgensis Michaëlitanus.

BARTOLDUS KEMPE,

Superintendens in Ducatu Mecklenburgico Parchimensis.

JOHANNES LAURENTIUS MOSHEMIUS,

Ex Assessore ordinis Philosophici in Academia Kiloniensi factus in Academia Helmestadiensi Theologiae Professor publicus, Abbas Mariæthalensis & Michaëlsteinensis, & tandem Academiæ Gœttingensis Cancellarius, generatim jam descriptus elegantissimo Programmate funebri GESNERIANO, singulari describendus libro WINDHEMIANO, quem avide exspectamus.

HENRICUS MÜLLERUS,

Professor Theologiae, Pastor & Superintendens Rostochiensis.

SEBASTIANUS NIEMANNUS,

Post administratum in Academia Jenensi Theologiae Professoris publici munus, Generalis in Ducatu Slesvicensi Superintendens, qui extra patriam licet vivens, patriæ tamen illustre concessit decus, filium nempe, CHRISTIANUM ALBERTUM NIEMANNUM, Consulem Lubecensem magnificum.

PE-

PETRUS RHEBINDER,

Immortalis famæ Præfulis Lubecensis, NICOLAI HUNNII, gener, Superintendentis Luneburgensis munere per triginta & unum annos functus.

ANDREAS RITTER,

Ecclesiæ in Rugia Bergensis Pastor primarius & Synodi adjacentis Præpositus, magni itidem Theologi, Argentoratensis primum, postea Wittenbergensis, BALTHASARIS BEBELII gener. Confer omnino *Pommer- und Rügenische Beyträge zum Dienste der Wissenschaften* Vol. I. P. IV. p. 669 sqq. qui liber etiam ejus Effigie exornatus.

IUSTUS CHRISTOPHORUS SCHOMERUS,

Sanctorum litterarum in Academia Rostochiensis Professor publicus, Superintendens Mecklenburgicus, & in judicio ecclesiastico, Consistorii nomine insignito, Consiliarius, cui, licet is ad Dorpatensem Academiam cum Pro-Cancellarii dignitate vocaretur, Wittenberga ipsum quoque appeteret, placuit tamen Rostochium adeo, ut hoc magnum decus suum Varniaca Musarum sedes ad finem usque vitæ ejus retinuerit.

MICHAEL SIRICIUS,

In memorata Academia Rostochiensis Theologiæ & Historiæ sanctioris Professor, in Aula Gustroviensi Concionator, Consiliarius Consistorialis, Ecclesiarumque Mecklenburgensium, sigillatim sic dictarum, Superintendens.

ADAMUS TRIBBECHOVIUS,

De hoc licebit repetere verba mea ex *Athen. Lubec. P. II. p. 367.* Anno 1664 vocabatur Kilonium, ubi præficebatur tradendæ Morum discipline, cum qua, mortuo WATSONIO, spartam docendarum Historiarum conjungebat. Hic autem fide, industria, eruditione tantam sibi comparabat famam, ut dignus judicaretur muneribus multo splendidioribus. Commendatus enim Principi Saxonie ERNESTO, pio valde piorum Theologorum fautori, anno 1672 Consiliarius Ecclesiasticus Gotbe eligebatur; creabatur etiam, creatus antea Kilonii summo cum applausu

su Theologiae Doctor, & agerrime quidem, honestissime tamen a Serenissimo Principe, CHRISTIANO ALBERTO, qui ipse de Nostri fide ac sedulitate Musis Kilomiensibus praestita, testatus est, dimissus. Novos post quadriennium Gothe nanciscebatur honores, ad summam supremi Praesulis, sive Generalis Superintendentis dignitatem ascendens. Haec propterea me scripsisse veritate, certus sum.

WILHELMUS VERPOORTEN,

Gravissimis functus est muneribus; siquidem succedente tempore fuit Serenissimi Principis, FRIDERICI, Hassiae Landgravii, Confessionarius & Concionator; Consiliarius Ecclesiasticus Gothanus & sanctorum coetuum Inspector; Coburgensis Professor, Consiliarius Ecclesiasticus & primus Sacrorum Praefectus, quem Superintendentem Generalem appellant.

Vides, FAUTOR HONORATISSIME, cives Tuos, Lubecae filios optimos, qui omnes DOCTORUM THEOLOGIAE insignibus coruscarunt. Horum memoriam brevissime recolendam duxi, & gaudii quidem declarandi causa, quo Te viris, ad hunc gradum evectis, qui Lubecae nati sunt, possum accensere. Eo minus autem hoc miratus sum, quo majores novi ingenii Tui, ad disciplinas capiendas aptissimi vires, & hoc ab eo quidem jam tempore, quo inter juvenes, fidei meae commissos versabaris, ingenioque florentissimo alacri succurrebas industria. Facile hinc ortae sunt laudes, quibus ab eruditissimis viris dudum Te insignitum percepi. Orta sunt numero haud exiguo ingenii monumenta & sacra & litteraria, poetica pariter atque prosaica, quibus orbi erudito innotuisti. Orta sunt, quae principe commemoranda loco, merita, laudatissimo studio acquisita. Atque obhaec jubilans Academia Gryphiswaldensis summis honoribus Theologicis, quos in ea etiam laudati cives Tui DÜRKOPPIUS & RITTERUS sunt consecuti, dignum Te judicavit. Fruere illis ad extremam usque senectutem, & quemadmodum huc usque bene vixisti in Svecia, sic porro ad multos, e veteri formula annos optime in eadem vive! Quod patriae interim non sis oblitus, demonstrant elegancia

tia scripta Tua, notatu digna, quæ ad Historiam Lubecensem pertinent, complexa *) : demonstrat & opera, *Nova Bibliotheca Lubecensi*, & Commentationes eximias inferendo, & Nova Litteraria Svecica suppeditando, navata. Hæc vero Tui etiam non est oblita, jucunde potius recordatur, hoc in primis tempore, quo Theologicis honoribus fuisti auctus. Eveniant Tibi hi honores fauste ac feliciter, ut Te & res Tuas diu ornent, Tuæque prosperitate multi & in Svecia & extra eandem, in patria præsertim omnes, quibuscum & sanguine & amicitia conjunctus es, ex animi exhilarentur sententia! Vale!

Scribebam catenatos inter labores Lubeca, d. 6 Novembr. 1756.

*) Digitum intendo ad librum, hoc titulo editum: *Ett märkwärdigt Stycke af Konung GUSTAFS then förstes Historia, som inneholler en Historisk Beskrifning om Theß fångenskap i Danmark; flygt utur thet samma til Lübeck; wistande och hendelser på thenna orten, med Theß resa therifrån til Swerige. Hwarvti många hårtills obekanta, mörka, och illa berättade Saker skärskådas och fram i ljust sättjas. Afwenledes vti thet sidste Capitlet handlas om then namnkunniga och i then Gustavianiska Historien bekanta Borgmästarren i Lübeck Herr NICOLAUS BROMSE. Efter många handskrefna, samt tryckta, gamla och nya handlingar utarbetat, och med en accurat Afritning utaf hans högstsaliga Maj:ts Konung GUSTAVI then förstes Kläder, hwilka han på flykten til Lübeck hade på sig, och nu förtiden, alt sedan 1520 hänga på Rådhuset i Lübeck. Stockholm 1754. 4. Ad scriptum etiam: *Historisk Beskrifning om then grusweliga Pesten, Diger döden, eller then stora och swarta döden, hwilken vti thet 14de Seculo grasserade öfwer hela werlden och år 1350 härjade här i Swea Rike, Stockholmia 1751. 4. impressum, ob res Lubecenses, quæ ibi s. XV. p. 11 - 15. leguntur.**

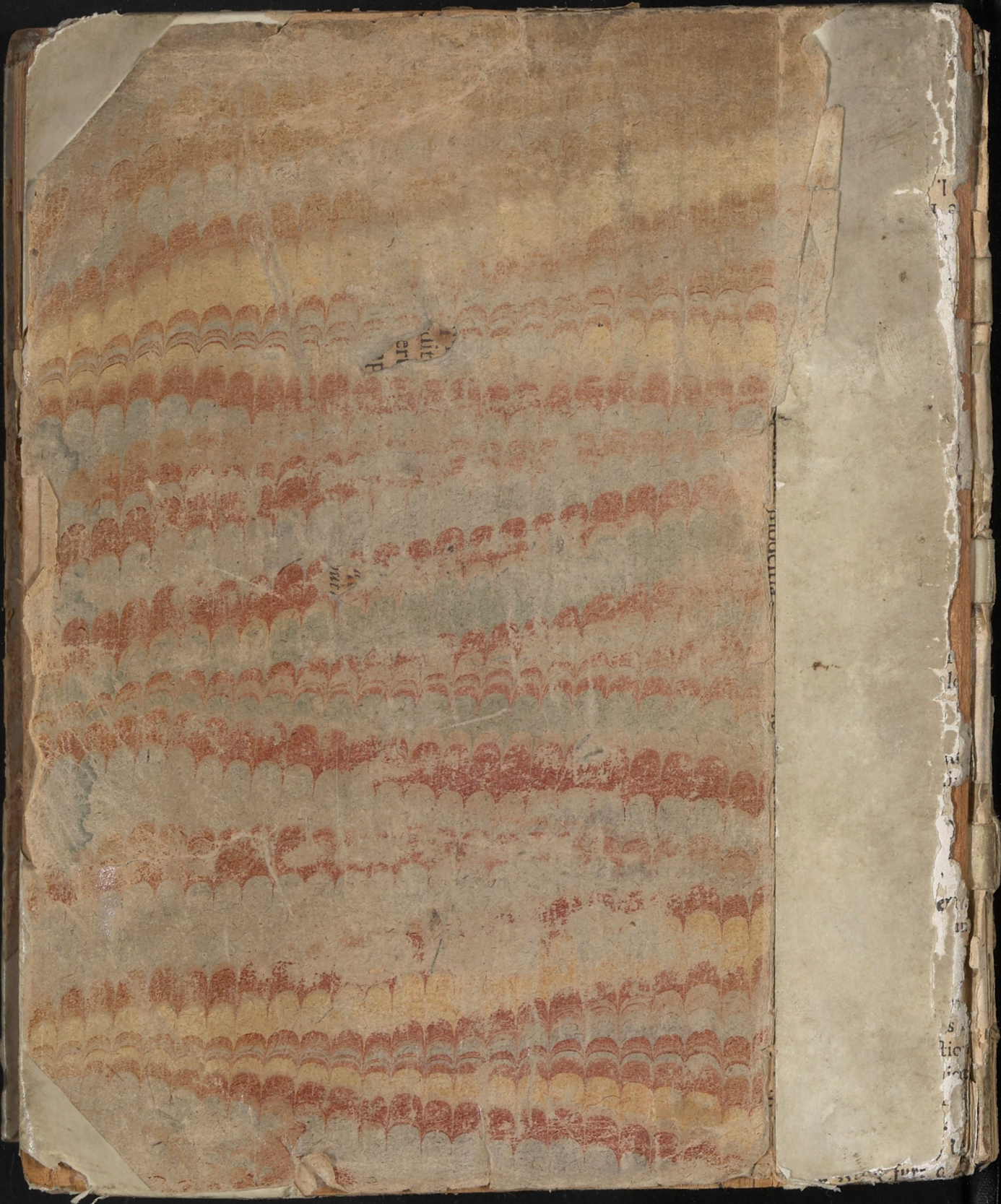

Nr 113.
8 80

ULB Halle 3
008 867 283

Q. F. F. Q. S.
DE

LUBECENSIBUS, EXTRA LUBECAM,
DOCTORUM THEOLOGIÆ
DIGNITATE CONSPICUIS,
EPISTOLA,

QUA

VIRO MAXIME REVERENDO, PRÆCLARISSIMO
ET DOCTISSIMO,

HENRICO JACOBO
SIVERS,

LUBECENSI,

SACRÆ REGIÆ MAJESTATI SVECIÆ A SACRIS,
ECCLESIARUM IN TIUSTIA BOREALI PRÆPOSITO
ET PASTORI IN TRYSERUM, HANNAES ET
FOGELWIK PERINSIGNITER MERITO,

DOCTORIS THEOLOGIÆ

AXIOMA,

AB ACADEMIA GRYPHICA d, XIX OCTOBRIS A, MDCCLVI
IMPETRATUM, GRATULATUR

JOH. HENR. A SEELEN,

SS. THEOL. LIC. ET GYMN. LUBEC. RECTOR.

LINCOPIÆ,

TYPIS GABRIELIS BIÖRCKEGREN.

Ammonitas : Exercitatio de Aspidē obturante
de Rachele clanculum surripiente Teraphim
dissertatio : Exercitatio Biblica de Samsonē
Psychologia Salomonis : Vastatio Babylonis
nis, secretorum delatoribus : De Fontibus
io, etc. Elaborasse WOERGERVM quo-
eudendum transmisisse Pentateuchum Mosis
DM. CRENIL, qui ipsum magni fecit, Epi-
scripta (vid. Athen. Lubec. P. II. p. 416)
non cognovi. Quare etiam ad Woergeria-
e notitiam prae-supponētia, eundem retul

